

Πάσχα: Το πέραςμα από τον Γολγοθά στην Ανάσταση

Η Μεγάλη Σαρακοστή φτάνει στο τέλος της και το Πάσχα πλησιάζει, ένα Πάσχα και φέτος διαφορετικό . Αν ένα χρόνο πριν κάποιος μας μιλούσε για τα όσα ζούμε τώρα θα δυσκολευόμασταν πολύ να τον πιστέψουμε.

Αν όμως ήμασταν στην τάξη ίσως να με ρωτούσατε:

Τι σημαίνει Πάσχα; Παράξενη λέξη.

Γιατί ο Χριστός έπρεπε να σταυρωθεί;

Αναστήθηκε στ' αλήθεια ο Χριστός;

Ποια γεγονότα θυμόμαστε κάθε μέρα της Μεγάλης Εβδομάδας;

Η λέξη **Πάσχα** είναι εβραϊκή και σημαίνει **Πέρασμα** (από τη σκλαβιά του θανάτου στην ελευθερία της ζωής) .Ο Χριστός θυσιάστηκε με τη θέλησή του για να απαλλάξει τον άνθρωπο από κάθε μορφής δουλεία και τη μεγαλύτερη σκλαβιά, που είναι ο θάνατος. Αναστήθηκε και νίκησε το θάνατο για να μας δώσει ζωή.

Οι ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας

- Ακολουθίες είναι οι συνάξεις (συγκεντρώσεις) των χριστιανών για να δοξολογήσουν τον Θεό.
 - Οι ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας ξεκινάνε από το απόγευμα της Κυριακής των Βαΐων.
 - Έτσι, το απόγευμα της Κυριακής των Βαΐων τελείται ο Όρθρος (πρωινή προσευχή) της Μεγάλης Δευτέρας.
 - Το απόγευμα της Μεγάλης Δευτέρας τελείται ο Όρθρος της Μεγάλης Τρίτης κ.ο.κ.
- Οι τρεις πρώτες μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας προετοιμάζουν παιδαγωγικά τους χριστιανούς για την υποδοχή και βίωση της σταυρικής θυσίας του Χριστού.

ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κυριακή των Βαΐων	Ακολουθία του Νυμφίου
Μεγάλη Δευτέρα	Ακολουθία του Νυμφίου (η παραβολή των δέκα παρθένων)
Μεγάλη Τρίτη	Το τροπάριο της Κασσιανής (μιλάει για τη γυναίκα που άλειψε με μύρο το Χριστό και μετανόησε)

Μεγάλη Τετάρτη	Ο Μυστικός Δείπνος, η προδοσία του Ιούδα
Μεγάλη Πέμπτη	Τα Άγια Πάθη του Χριστού, Η Σταύρωση
Μεγάλη Παρασκευή	Η Αποκαθήλωση, Ο Επιτάφιος
Μεγάλο Σάββατο	Περιμένοντας την Ανάσταση
Κυριακή του Πάσχα	Χριστός Ανέστη!

Μέσα στη Μεγάλη εβδομάδα η ποίηση ,μέσα από τους ύμνους, και η μουσική κατέχουν ξεχωριστή θέση . Μ’ αυτό τον τρόπο εκφράζουμε όσα νιώθουμε στο Θεό και τον δοξολογούμε.

Σας παραθέτω έναν πολύ συγκινητικό ύμνο που ψάλλεται λίγο πριν την περιφορά του επιταφίου και σπάνια τον προσέχουμε. Είναι ποίημα του Γεωργίου Ακροπολίτου ο οποίος περιγράφει τη σκηνή που ο Ιωσήφ της Αριμαθαίας τολμά να ζητήσει από τον Πιλάτο το νεκρό σώμα του Χριστού για να τον ενταφιάσει.

Η μετάφραση του ποιήματος: « Δος μοι τούτον τον ξένον»

Δος μου να θάψω το νεκρό σώμα εκείνου που καταδικάστηκε από εσένα, του Ιησού του Ναζωραίου, του Ιησού του φτωχού, του Ιησού του αστέγου, του Ιησού που κρέμεται —στον Σταυρό— γυμνός και περιφρονημένος, του Ιησού του γιου του ξυλουργού, του Ιησού του δέσμιου, που έμενε στο ύπαιθρο, του ξένου, του αγνώριστου μεταξύ των ξένων, του περιφρονημένου, και κοντά σε όλα και κρεμασμένου στον Σταυρό.

—**Δος** μου αυτόν τον ξένο, γιατί τι σε ωφελεί το σώμα αυτού του ξένου;

Δος μου αυτόν τον ξένο, γιατί ήλθε εδώ από μακρινή χώρα για να σώσει τον άνθρωπο που αποξενώθηκε από τον Θεό. Γιατί κατέβηκε στη σκοτεινή γη για να ανεβάσει τον ξένο.

Δος μου αυτόν τον ξένο, γιατί αυτός είναι ο μόνος -πραγματικά- ξένος. —**Δος** μου αυτόν τον ξένο του Οποίου τη χώρα αγνοούμε εμείς οι ξενιτεμένοι.

—**Δος** μου αυτόν τον ξένο του Οποίου τον Πατέρα αγνοούμε εμείς οι ξένοι.

—**Δος** μου αυτόν τον ξένο του Οποίου τον τόπο και τη γέννηση και τον τρόπο — της ζωής Του— αγνοούμε εμείς οι ξένοι.

— **Δος** μου αυτόν τον ξένο που έζησε ζωή και βίο ξενιτεμένου στα ξένα. —**Δος** μου αυτόν τον ξένο Ναζωραίο του Οποίου τη γέννηση και τον τρόπο αγνοούμε εμείς οι ξένοι.

—**Δος** μου αυτόν που με τη θέληση Του είναι ξένος και εδώ δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι.

—**Δος** μου αυτόν τον ξένο, που σαν ξένος σε ξένη χώρα, άστεγος γεννήθηκε στη φάτνη.

Δος μου αυτόν τον ξένο που απ' αυτήν ακόμη τη φάτνη έφυγε ως ξένος από τον Ηρώδη.

– Δος μου αυτόν τον ξένο, που απ' τα σπάργανα Του ακόμη ξενητεύθηκε στην Αίγυπτο, και δεν είχε πόλη, ούτε χωριό, ούτε σπίτι ούτε τόπο να μείνει, ούτε συγγενή, αλλά σε ξένη χώρα Αυτός είναι ξένος.

–Δος μου, άρχοντα μου αυτόν τον γυμνό που κρέμεται στο ξύλο —του Σταυρού— να τον σκεπάσω, γιατί Αυτός σκέπασε τη γύμνωση της φύσεως μου.

–Δος μου αυτόν τον νεκρό που είναι μαζί και Θεός, να σκεπάσω Αυτόν που κάλυψε τις δικές μου ανομίες.

– Δος μου, άρχοντα μου τον νεκρό που έθαψε μέσα στον Ιορδάνη τη δική μου αμαρτία. Για έναν νεκρό σε παρακαλώ, που αδικήθηκε από όλους, που πουλήθηκε από φίλο, που προδόθηκε από μαθητή, που διώχθηκε από τους αδελφούς του, που ραπίσθηκε από δούλο. Για έναν νεκρό σε θερμοπαρακαλώ, ο Οποίος καταδικάστηκε από αυτούς που ο ίδιος ελευθέρωσε από τη δουλεία, ο οποίος ποτίσθηκε με ξύδι, τραυματίσθηκε απ' αυτούς που θεράπευσε, που εγκαταλείφθηκε από τους μαθητές Του και στερήθηκε την ίδια τη Μητέρα Του. Για τον νεκρό, άρχοντα μου, σε ικετεύω, Αυτόν τον άστεγο που κρέμεται στο ξύλο -του Σταυρού— Διότι επάνω στη γη δεν έχει να Του συμπαρασταθεί ούτε πατέρας, ούτε φίλος, ούτε μαθητής, ούτε συγγενής, ούτε κανένας να Τον θάψει, αλλά είναι μόνος, μονογενής Υιός του μόνου —Πατέρα—, Θεός στον κόσμο και κανένας άλλος.

